Herr J. Aug. Bergman. Upsala d. 7 Juni 1850.

Älskade Broder!

Några rader från en nybakad student torde kanske icke vara alldeles okärkomna, helst då du så sällan besväras deraf. Som du redan af första raden kan se, så är jag nu en student, alldeles färsk, knappt två dagar gammal. Skrifningen gick både bra och illa. Bra emedan jag gick igenom, illa emedan jag ej fick cum laude, hvarom det varit mycken rådplägning bland Hrr. Adjunkter; men troligtvis erhöll jag ej detta betyg, dels emedan jag för mycket följde någras välmenta råd att ej skrifva för långt, dels emedan blott ett par stycken erhållit det betyget (ibland 92). 17 blefvo kuggade uti svenska skrifningen. I examen erhöll jag 9 betyg (laudatur i moderna språken), så att, ehuru jag kunnat erhålla ett par betyg mer, så jag dock är ganska nöjd dermed. — På det du må få ett begrepp om, huru säkra karlar komma upp uti examen, så kan jag nämna att icke nog dermed, att min granne frågade

Herr Joh. Aug. Bergman
Göteborg

om lycka skrifvas endast med "k" m. m dylikt, utan äfven lär en förhoppningsfull yngling frågat en af mina kamrater "när var slaget vid Pultava?" (han skref öfver ämnet: var Carl XII:s död en lycka eller olycka för Sverge?), samt vidare, "mot hvem slogs Carl då?". Deraf kan du sluta till huru sadelfast, man behöfver vara i sina stycken för att vara historieskrifvare. Troligtvis ansåg han, att Carl XII stupade vid Pultava.

I morgon kommer jag att begifva mig till Stockholm. Hvar eller huru jag kommer att tillbringa min sommar, vet jag ej än, förr än jag kommer till Stockholm. Jag tror dock, att jag ännu denna sommar kommer att tillbringa uti hemmet. Jag får nog göra tillräckligt ändock, i gymnasiet med de moderna språken, som jag skulle önska lära mig så fullkomligt, som möjligt, hvilket om det ej nu sker, troligen skulle blifva ogjordt.

För att äfven tala något om väderleken, så lär jag nämna att en sådan sommar minnes jag aldrig. En ständig värme, då och då ett uppfriskande regn. Också äro åkrarne så vackra, att jag tror, om Gud fortfarande förlänar oss ett sådant väder, att en rikare skörd aldrig blifvit bergad här uppe i Norden. Rågen är redan mycket hög, med långa ax. Man kan ju icke nog förundra sig öfver Guds nåd till vårt Sverge, då Han bevarat det ifrån de uppror och rysliga krig, som förhärjat det öfriga Europa, och nu äfven skänker det dess behof i så rikt mått. Ack att vi kunde rätt tacka Honom derför!

Herren vare med dig och oss alla!

Din vän och broder

Robert

P. S. Carl ber mig hjertligen helsa till dig

ORB.

Stockholm d. 8 30

Herr J. Aug. Bergman

Mycket älskade Broder!

Sällan eller rättare sagdt aldrig har jag undfått något bref från dig, men då jag hör af Henrika, att du likväl mycket gerna emottager underrättelser från dina syskon, så vill jag ej underlåta att dermed fägna dig så mycket jag förmår. Jag får uppriktigt bekänna, att jag ej skrifvit, emedan jag ansett mina rader vara af föga värde för dig, isynnerhet som jag de aldrig blifvit besvarade med ett enda ord, men då jag nu hör, att du ännu hyser tillgifvenhet för din broder, så må gerna de yttre vänskapsbetygelserna vara, helst som skenet oftast bedrager. Pappa o. Syster äro nu hemkomna. Att det var mycket roligt, kan du väl förstå. Gud har varit brå nådig och kärleksrik emot oss, då Han gifvit oss sådana föräldrar och sådana syskon. Så mycken godhet hafva vi visst icke förtjenat. Ak att vi alla kunde älska hvarandra rätt innerligt och uppriktigt, att vi alla finge höra till de få, som vandra på den smala vägen, och engång råkas deruppe hos vår kärleksrike fader!

Som du redan hört, har jag tillika med Mamma och Vilhelm gjort en resa till Gottland. Som du vet, har jag i Upsala erhållit en god vän af Gottlands nation. Hans derwaro förljufvade betydligt vår, el. åtminstone min, resa. Wi uppehöllo oss 3^ne^ dagar hos hans föräldrar (fadren är pastor), som voro mycket hyggliga menniskor. Wisby är isanning en ganska märkvärdig stad, mycket illa byggd, – knappt en enda rel gata, åtm. ingen rak –, omgifven af höga förfallna murar, som öfverallt äro försedda med ~~för~~ ruinerade torn (föga hedrande tecken för menskligheten!), och slutligen inneslutande inom dessa murar en mängd präktiga ruiner efter tempel och kyrkor. Dessa äro isanning märkvärdiga byggnader; man kan knappt begripa, huru dessa hvalfbågar ännu kunna hålla ihop, ty hvarje sten tyckes ligga lös, man

~~kan~~ ser den nästan ej vidröra hvarandra. Uppå många af dessa ruiner hafva ej blott gräs och blommor utan äfven präktiga träd fått sin plats; Så till exempel går man uti en kyrka uppför en mycket smal trappa (i muren) till nuvarande taket troligtvis ~~blott~~ fordom golfvet i kyrktornet. Uppkommen hit, sätter man sig på ett gungbräde i skuggan af ett par träd och åfverskådar nejden. Genom det raserade taket ser man det inre af kyrkan nedan för sina fötter, närmast omkring ~~sig~~ en ligger den icke vackra men märkvärdiga staden, och straxt derbredvid öppna hafvet med sina ständigt brusande böljor. Visby ligger alldeles vid öppna hafvet. Stränderna deromkring äro högst märkvärdiga nästan rätt uppstigande i höjden, bestående af en mängd olika stenlager, som ligga på hvarandra uti några tums tjocka skifvor, så att man först tror, att de äro murade lemningar af den fordom mycket större staden. Sådane skifvor sträcka sig åfver hela ön, så att den är alldeles flack, men den är likväl bördig med omvexlande skogar, ängar o. åkrar, så att man ej kan påstå att den är ful, ehuru den lider brist på sjöar o. floder. Små pastorater och i följe deraf tätt med kyrkor. Från ett lusthus på en liten kulle på Rosendal räknade jag sjelf 16 kyrkor, men med goda ögon vid klar luft lär man kunna räkna 24 kyrkor derifrån.

Nu vill du väl och veta något om hvad bror Robert ämnar blifva och hvart han kommer att tillbringa sin närmaste framtid. Detta vet jag kanske ännu mindre än du. Pappa har ej åfverlåtit åt mig att välja lefnadskall, och jag anser mig derför ej dertill berättigad. Jag vill helst blifva landtbrukare, pappa vill ha mig till köpman, ehuru jag tror, att jag aldrig kan finna lust och intresse i detta yrke; och utan lust kan man visst ingenstädes blifva duglig. Jag vill likväl om det är Pappas önskan försöka dermed, och beder endast till min kära himmelske Fader, att Han måtte göra med mig såsom honom täckes, att endast Hans

vilja måtte ske. Och blott jag är flitig i min bön
och fast tror på Guds hjelp, så är jag säker på att
Han skall ställa mig på den plats, som Hans kär-
lek och visshet ser mig och andra nyttigast vara.
A Dieu! nu kära Broder, jag hinner ej fortsätta
längre. A Dieu! Jag hoppas, att vi se hvarandra
åter här eller der!

Robert.

Herr Joh. Aug. Bergman
Björkfors.

Upsala d. 8/11 50.

Dyre Broder!

Nu kommer jag ehuru något sent med en underrättelse om ett af mig fattadt beslut, som kan synas stå i rak motsats och strid emot hvad jag yttrade uti mitt näst sista bref till dig. Jag sade nemligen der, att jag ej skulle tänka på något annat yrke, än handeln. Jag har äfven verkligen bjudit till, att uppfylla detta; men då jag icke har tänkt, så har Herren, (ty jag hoppas, det är Han) tänkt för mig. Besynnerligt nog, reste jag neml. hit efter föräldrarnes önskan, helt emot min egen vilja, för att muntra upp mig. Hitkommen bad mig en vän stanna quar och läsa på Graden, och jag, som på senare tider ej känt någon särdeles böjelse derför, fick med ens mycken lust dertill, skref hem derom och erhöll svar med tillåtelse att stanna quar och läsa, så länge lusten fortfarar.

Herr Joh. Aug. Bergman,
Björkfors.

Jag har nu varit här öfver 14 dagar, och finner mig särdeles belåten med denna förändring. Jag har börjat både med Latin, & Grekiskan, och finner verkligt nöje i denna sysselsättning. Jag hoppas derföre, att du äfven skall vara nöjd härmed. Om jag känner mera böjelse för att blifva lärare, än att sköta handelsaffären, så bör det väl ej förnekas mig? Och om jag en gång komme derhän, att jag välsignelserikt kunde verka i detta kall, så borde det väl glädja mina syskon. Blif derföre ej ledsen på mig nu! Jag skall bjuda till att på allt sätt skaffa mina föräldrar och mina bröder glädje; jag skall ~~så~~ söka hålla mig till den korsfäste Jesum, så söka följa Honom och bekänna Hans namn för verlden, att Han äfven på domens dag skall bekänna mig för sitt barn och ~~låta~~ ställa mig på sin högra sida; och då är ju allt vunnet! Då älskade August! då skola vi fröjd och frid hafva i evighet. O saliga tid, kom snart!

O hvilken salig tid! Då finnes inga sorger mera, då får man älska Jesum öfver allting samt sin nästa såsom dig sjelf! — Måtte Gud leda oss så med sin Ande, att vi få råkas i himmelen! Måtte Han lära oss tro, älska och bedja! — Älskade Broder förlåt, att jag beder dig om en sak, ty det sker af sann välvilja för dig, af kärlek till dig: Glöm ej bort det <u>dagliga</u> bruket af <u>Guds ord</u> och <u>bönen</u>! Glöm ej bort det! Älskar du Gud, så <u>älskar</u> du väl ock att höra, hvad Han talar och att sjelf bedja och tala med Honom. Upptag ej illa denna bön! Jag vill dig intet ondt. Gud välsigne dig, mig, och oss alla, och föröke vår kärlek! Amen! Din trofaste (och

att jag äfven kunde säga ödmjuke och kärleksfulle!)

Vän och Broder Robert.